

மே 31, 1981. யாழ் பொது சனநாயகம் எரிக்கப்பட்ட நாள். யாழ்நாயகம் எரிக்கப்பட்ட தினம். நாகரிகத்தின் உச்சியிலிருப்பதாகக் கருதப்பெரிமிதமுறும் மனித இனமே நாணித்தலை குனிய வண்டிய தினம். நாயகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட பல வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதிகளெல் லாம் நெரிப்போடு நெரிப்பாக அழிந்தே போய்விட்டன. இவற்றின் அழிவினதைத் தாங்க மாட்டாத பாதிரியார் ஒருவரும் (தாவீது அடிகள்) மாறடபைபால் இறந்ததாகக் களே விப்பட்டுக்கின்றனே.

பொதுவாக அவ்வப்போது யாழ் பொதுசனநாயகம் பற்றிய நினவைகள் தோன்றுவதுண்டு. இந்த நாயகத்துடனான எனது உறவு பின்னிப்பிணைந்ததொன்று. என மாணவப்புவத்துத் தோழர்களில் முக்கியமான தோழனாக விளங்கிய நாயகம். பன்முகப்பட்ட அறிவினை அள்ளி வழங்கிய சிறந்த நண்பன். எவ்வித எதிர் பார்ப்புகளும்ற்று அதனை வாரி வழங்கிய நண்பன். யாழ் பொது நாயகத்தை எண்ணியதும் எப்பொழுதும்தன் மூதல் அதனுடனான எனது தொடர்பு ஏற்பட்டது என்று எண்ணிப்பார்க்கின்றனே.

என்பால்யகாலத்தில் நான் என ஆரம்பக் கல்வியை வவுனியா மகாவித்தியாலயத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்தனே. அதன் பின்னர் எட்டாம் வகுப்பிலிருந்து கல்விப்பொதுத்தராதர உயர்தர வகுப்பு வரையாழ் இந்துக்கல்லூரியில் தொடர்ந்தது. வவுனியாவில் வசித்துக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் பாடசாலையிடுமுறையின்போது என அம்மாவின் சகோதரியொருவரின் பிள்ளைகள் வவுனியா வருவார்கள். அல்லது நாம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஆச்சிவீடு செல்வோம். அவ்விதம் செல்கையில் அக்காமுறையிலான என்று ஒன்று விட்ட சகோதரியொருவர், என்னவிட சும்மார் ஏழு வயது மடித்தவர், யாழ்நாயகத்துக்கு செல்கையில் என்னைத் துணைக்கழதை துச்செல்வார். காறசட்டயும், சட்டயைமாக நானும் அவருடன் செல்வனே. அக்காலகட்டத்தில் நான் பொதுவாக நடக்கும் போது மிகவும் விரைவாக நடந்து செல்வனே. என்னைத் துணைக்கழதை துச்செல்லும் அக்காவைக்கோ என நடவைக்கேத்துடன் ஈடுகட்டி நடப்பதற்குச் சிரமமாயிருக்கும். இருந்தாலும் அவரும் இயலுமானவரையில் ஈடுசெய்தபடி என்னுடன் நடந்து வருவார். ஆயினும் அவ்விதம் நடந்து வருகையில் 'ஏய்' என்னடா இந்த நடவை நடக்கிறே. மெதுவாப்போடா. மச்சு

வாங்குதும் 'என்னும்' அர்த்தப்பட வார்த்தகைகளை அள்ளி வீசிக்கொண்டுவதான கட்ட நடந்து வருவார். அவருடன் யாழ் நல்லகத்துச் சினைந்துதான மூதற் தடவை.

இந்த யாழ் பொதுசன நல்லகம் என்னபைப் பொறுத்தவரையில் என் வாழ்க்கையில் ஓர் அங்கமே என்று கற்றிக்கொள்ளும் வகையில் ஆகிவிட்டிருந்தது. ஓவ்வொரு வாரமும் பல தடவகைகள் அங்கு செல்வதுண்டு. என்னபைப் பொறுத்தவரையில் நான் வணங்கும் ஆலயங்கள் என்றால் அவை நல்லகங்களே. அதிலும் இந்த யாழ் நல்லகத்துக்குத் தனி முக்கியத்துவமுண்டு. சிறுவர் நல்ல்கள், அறிவியல் நல்ல்கள், வகைசன நாவல்கள், கவிதைகள், நாடகங்கள், இலக்கிய நல்ல்கள் ... என எத்தனை வகையான நல்ல்கள். நான் ஒன்பதாவது வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது இந்த நல்லகத்தில் எத்தனையோ அறிவியல் நல்ல்களைப் படித்திருக்கின்றனே. மிகவும் அழகாக விஞ்ஞானத்தின் பலவற்றோ பிரிவுகளிலும் நல்ல்களை அக்காலகட்டத்தில் சின்னையிலுள்ள பதிப்பகமொன்று வளையிட்டிருக்கொண்டிருந்தது. 'புத்தகத்தின் வரலாறு', 'கடலின் வரலாறு', 'உயிரினங்களின் வரலாறு',.. என்பது போன்ற தலைப்புகளிருக்கும்.

'புத்தகத்தின் வரலாறு' என்னுமந்த நல்லில் ஐன்ஸ்டீனின் புகழ்பெற்ற சக்திக் கும், பொருள்க்குமிடையிலான தொடர்பினை வளையிப்படுத்தும் சித்திரத்தை, ஒளித்துக்கொள்ளும் உந்தம் மற்றும் இயக்கச்சக்தி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய சித்திரங்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் நிறுவியிருந்தது இன்னும் பசுமையாக மனதிலுள்ளது. 'நீங்களும் விஞ்ஞானியாகலாம்' என்றொரு நல்ல மிகவும் அழகான சித்திரங்களுடன் வளையாகியிருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் மிகவும் பிடித்த புத்தகங்களில் அதுவொன்று. அதில் உருப்பெறும் கண்ணாடியுடன் சிறுவர்கள் வீட்டின் பின்புறத்தே ஆய்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் காட்சியினைச் சித்திரிக்கும் வகையில் சித்திரங்களிருந்தன. மாணவர்களுக்கு விளங்கும் வகையில் விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளை பல அந் நல்லில் விபரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவை எங்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டி விட்டன. மறேபடி விஞ்ஞான நல்ல்களில் பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்தில் பிரசுரமான அறிவியல் நல்ல்களின் தரமான மொழிபெயர்ப்புகளே.

தமிழ் இலக்கியத்தின் புகழ்பெற்ற வகைசன நல்ல்கள் பல அந்த நல்லகத்திலிருந்தன. கல்கியின் பொன்னியில் செல்வன், அலையோசை தொடக்கம் சாண்டில்யனின் கடல்புறா போன்ற நல்ல்கள் வரலாறு அந் நல்லகத்திலிருந்தன. இந்திய மத்திய அரசின் சாகித்திய அகாடமி வளையிட்ட நல்ல்கள் பலவற்றின் மொழிபெயர்ப்புகள் அங்கிருந்தன. சிவராம் காரந்தின் புகழ்பெற்ற நாவலான 'மண்ணும் மனிதரும்' நாவலை மூதன் மூதலில் அங்குதான் வாசித்தனே. பரேல் பக்கின் 'நல்ல நிலம்' நாவலினையும் அங்குதான் மூதலில் படித்தனே.

யாழ்ப்பாண நல்லகம் என்றதும் எனக்கு நினையில் வரும் இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம். அது அமரந்துள்ள சமூகம். பண்ணகைகடல், திறந்த வளிகளை உள்ளடக்கிய

யாழ் மூற்ற வளெளி, திறந்த வளெளியரங்கு, சூப்பிரமணியப்பங்கா, சரித்திரம் கறி நிற்கும் யாழ் டச்சுக்கோட்டை, முனியப்பர் கோயில்.. இவற்றுக்கு மத்தியில் வீணையும் கையுமாக வரவறேக்கும் சரஸ்வதி தேவியின் சிலையுடன் அமைந்த யாழ்ப்பொது நூலகம் அமைந்திருந்தது. காற்று எப்பொழுதும் சிலுசிலுவென்று வீசிக்கொண்டிருக்கும். யாழ் நூலகத்தை நெருங்கையில்லையே ஒருவித அமைதியை, இனிமையை உணரத்தொடங்கிவிடுவோம். நூலகத்தைச் சூற்றியுள்ள அமைதி கலந்த சமூலே அங்கு செல்லுமொருவருக்கு அங்கு சென்று வாசிப்பதற்குரிய உணர்வினை ஏற்படுத்தி விடும். யாழ் நூலகத்தில் வாசிப்பது மட்டுமல்ல அதனை நோக்கிச் செல்வது கட்ட இன்பமானதோர் உணர்வுதான்; அனுபவம்தான். அபிவிருத்தி என்னும் போர்வையில் அப்பகுதிச் சமூலைச் சிதைத்து விடாமல், நகர அமைப்பாளர்கள் எதிர்காலத்திலும் யாழ் நகர அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வடிவமைப்பது மிகவும் அவசியம்.

நூலகத்தின் வடிவமைப்பும் கட்ட எளிமையானது ஆனால் அதே சமயம் நூலகமொன்றுக்குரிய சமூலை ஏற்படுத்தித் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளதொன்று. உள்ளே நுழைந்ததும் இடது பக்கம் நூல் இரவல் பெறும் பகுதி, வலது பக்கம் புத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் வாசிப்பதற்குரிய கட்டம். யாழ்ப்பொதுசன நூலகம் மட்டுமல்ல அது பற்றிய நினவைகளும் பசுமையானவை; இனிமையானவை.

0000000 00000000 000000000000 000000 0000000000000000. 0000000 000000000000 000000000000 000 ...

Poobalasingham Sritharasingh: இந்த காலகட்டத்தில் எமது நிறுவனமான பிபாலசிங்கம் புத்தகசாலையும் அக்கினிக் கு சங்கம் மானது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்

Giritharan Navaratnam: அன்றுதான் ஈழநாடு புத்திரிகையும் எரிக் கப்பட்டது. கஜே. மகாதேவோவும் அது பற்றித் தனது 'நினவைலகைகள்' நூலில் நினவை கறிந்திருந்தார். 77 கலவரத்தில் யாழ்ப்பள நிலையத்தில் கடகைகள் எரிக் கப்பட்டபோது உங்கள் கடகை எரிக் கப்பட்டதாக நினவை. அப்பொழுது க.கே.எஸ். வீ தியிலும், சிவன் கோயிலுக்கு அண்மையில் பிபாலசிங்கம் என்னும் பெயரில் கடகையொன்று இருந்ததாக நினவை. அங்குதான் முதலில் உங்கள் கடகை இருந்ததா? அல்லது அது வறே கடகையா? அங்கு அல்லது அதற்கண்மையிலும் ஓரிளஞர 77 கலவரக் காலகட்டத்தில் பொலிசாரால் சூட்டக் கொல்லப்பட்டதாக நினவை.

Siva Palan: பிபாலசிங்கம் புத்தக கடகை முதலில் யாழ்ப்பரேந்து நிலையத்தில் பின்னர் யாழ்ப்பள மேப்பி மகளிர் கல்லூரி சந்தியில் இயங்கி வந்தது.

Giritharan Navaratnam : நன்றி சிவபாலன் தகவலுக்கு. க.கே.எஸ். வீ தியில் அப்பெயரில் ஒரு கடகை இருந்த ஞாபகம். அது வறே பலசரக்குக் கடகையாக இருக்க வேண்டும்.

Pe Su Mani: Inspiring naration

Gv Venkatesan: அராமயான நினவைபுப் பதிவு...

Linges Lingeswaran: நாமிருவரும் ஆச்சிவீ ட்டிலிருந்து பல தடவகைகள் யாழ் .நபலகம் சனெற்று பத்திரிகை, நபல்கள் என வாசித்துவிட்டு திரும்பி வரும் வழியில் மலாயன் கபகேகும் சனெற்று விருப்பமான கடலை வடயையும் சாப்பிட்டு, தநீரூம் அருந்திவிட்டு, ஈழநாடு காரியாலயத்திற்கும் சனெற்றுவந்த ஞாபகங்கள் இன்னும் என மனத்திரையில் காட்சிப் பதிமங்களாக ஓடிக் கொண்டேயிருக்கின்றன கிரி. உண்மதைான் .நபலகத்தசைச்சுற்றி வீ சிக்கொண்டிருக்கும் குளிர்மயான தனெற்றலின் வரவறேபில் நாம் கிறங்கிப்போன தருணங்களும் , நபலகத்துள் பாதங்கள் படும் போதெல்லாம் மயெசிலிரக்கமே.. இவையாவும் இன்னும் என உயிருக்குள் ஊசலாடிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. அங்கே இப்போது அந்தத்தாயை எரித்த சாம் பல்தான் இன்னும் பித்தகொண்டிருக்கின்றது. உயிரோடு எரித்த உடலுக்கு ஊசிபோட்டு கண்ணாடிப்பெட்டிக் குள் கிடத்திவதை திருக்கின்றார்கள் கொளத்தியவர்கள் . அப்படித்தான் எங்கள் கல்வித்தாய் என கண்களுக்குத் தெரிகின்றாள் .

Giritharan Navaratnam: மறக்க முடியாத நினவைகள் அவலைங்கலே . அப்பகுதியை உல்லாசப்பயணிகள் , யாழ் நகரத்து மக்கள் சனெற்று பொழுதுகைகழிக்கும் வகையில் , சபீழலை, பழமயைப்பணை அபிவிருத்தி செய்யப்பட வணேடும் . அவ்விதம் செய்கையில் நகர்மயப்படுத்துதல் அப்பகுதியைச் சீரழிக்காதவரையில் கடமையான விதிகளையும் கட்டவே அமுல்படுத்த வேண்டும் . இல்லாவிட்டால் அப்பகுதி எதிர்காலத்தில் கட்டடக்காட்டினுள் மறந்து விடும் .

ஐவாத் மரகைகார் எனது ஆசிரியர்களில் ஒருவரும் பின்னர் சக ஆசிரியருமான ரஸீன் மஃரூப் (புத்தளம்) என்பவர் நபலகம் எரியடிட்டப்பட்ட செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் பாடசாலையில் வாய்விட்டு அழுவார் . அன்று முழுதும் சித்தப்பிரமணை ஏற்பட்டதுபோலிருந்தார் . தாம் யாழில் கல்வி கற்றபோது அதிபராகவிருந்த லோங் அடிகளாரின் தலமையில் இந்நபலகத்துக்குப் பணம் திரட்டியதாகத் தெரிவித்தார் .

Sarvachitthan Kkumar: உங்களது 'யாழ் நபலகம்' பற்றிய பதிவினை இப்போதுதான் படித்தனே . உண்மையில் தமிழர்களின் - அதிலும் குறிப்பாக நபலகத்திற்கு அண்மையில் இருந்தவர்களும் ... தமக்குத் தவேயான போது அங்கு எளிதில் செல்லும் வாய்ப்புப் பெற்ற யாழ் வாசிகளும் கொடுத்து வதைத்தவர்கள் தாம் . எனது பொழுது போக்கே நபல்களை வாசிப்பதும் அவற்றைச் சரேத்து வடைபுதுமாகத் தான் கழிந்தது... . இப்போதும் எனது மடிக் கணினி நபல்களின் பாரம் தாங்காமல் முனக்குவதுபோல் சில சமயங்களில் பிரமணை ஏற்படுவதுண்டு . மின் நபல்களாகவும் , சஞ்சிகைகளாகவும் ... (தமிழ் , ஆங்கிலம்) பத்தாயிரத்துக்கும் மேல் பதிவிறக்கி வதை திருக்கிறேன் . எம்மோடு வாதிடாமல் எம்மவைவறெக்காமல் .. எமக்கு அறிவினையும் ... மன அமதையையும் தரும் ஓரயேொரு சாதனம் நல்ல நபல்கள் தாம் . நாம் அவற்றைக் கைவிடும் வரை அவை நம்மைப் புறக்கணிப்பதில்லை..... !? இதில் மற்றொரு முக்கிய சம்பவம் இந்த நபலகம் எரிக் கப்பட்ட நாளில் 1981 மே 31, நளளிர்வு கழிந்து சில நிமிடங்கள் சனெற்றபின் ... அந்த அற்புத அறிவுகளை சியம்தீ நாக்குகளால் கருகி... அதிலிருந்து வெளியறிய புகை மண்டலத்தை, எமது வீட்டு முற்றத்தில் நின்று நானும் பார்த்திருக்கிறேன் . ஆரம்பத்தில் அங்கு என்ன நடவைபெறுகிறது என்பதே எமக்குப் புரியவில்லை...

ஏனெனில் அன்று இரவுதான் வண்ணார் பண்ணையில் உள்ள நாச்சிமார் கோவிலடியில் நடப்பெற்ற அரசியல் கட்டடம் ஒன்றில் நிகழ்ந்த துப்பாக்கிச் சட்டமும்... அதனைத் தொடர்ந்து எழுந்த அரசு வன்முறையும்..... எம்மகை கிலிகொள்ளவதைத் தடுக்கக் கொண்டிருந்தன. அந்தக் கட்டடத்திற்கு வந்திருந்த அன்றைய யாழ் மயேம் விசுவநாதன் உட்பட வேறு சிலரும் அப்போது எமது குடும்பத்துடன் தான் தற்காலிகமாகத் தங்கிய பின்னர் வேறிடங்களாகக் குச்சென்றதாக ஞாபகம் (எமது மாமனாரின் வீட்டில்.! அதற்கு அடூத் திருந்தது/இருப்பது எமது வீடும்)..... அது வரவெளி நாட்களில் வலையைப் பெற வேண்டும் என்னும் எண்ணமே இல்லாதிருந்த எனக்கு... இனி இந்த நாடும் எம்மை வாழ்வதை காது போலும் என்ற எண்ணம் முள்ளவிட்டதும் அப்போதுதான். அதன் பின்னரே 1981 கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறையில் முதல் முதலாக நாம் சிங்கப்பிர வந்தோம். அதுவே தொடர்ந்து எம்மை நீண்ட காலம் சிங்கை.மலேசிய வாசிகளாகவும் மாற்றியது.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில்..... நல்லகத்தை அழிப்பது என்பது அது தொடர்பான இனத்தினை முற்றாக அழிப்பதற்கு ஒப்பானதே..... நாற்பது வருடங்களாகக் குமுன் ஆரம்பித்த இந்த 'அழிப்பு' இன்றுவரவெளி தொடர்வது வரலாற்றுத்துயர். [இலங்கை 'பெயரளவில்' சூதந்திரம் பெற்ற சில நாட்களில் நான் பிறந்தேன்..... எனக்கு ஒன்பது வயதாக இருக்கும் போது, முதல் இனக் கலவரம் ஏற்பட்டது. அதில் எனது தந்தையாரே மாட்பிக் கொண்டு ஒரு மாதத்தின் பின் வீட்டுவந்து சேர்ந்தார். மாதத்தையிலெமது சூரூட்டிகளான எடுத்து விற்பனை செய்யும் ஒருவரது கடகைக் குநிலுவகை காசினைப் பெறச் சென்ற சமயம் அந்த இனக் கலவரம் வடிவெடுத்தது.... எனது தந்தையார் அப்போது மாதத்தனை, டிக்கோயா, வத்தளை, நீர்கொழும்பு ஆகிய இடங்களாகக் குசூரூட்டு அனுப்பிவந்தார். எமது வீட்டிலேயே ஓர் சிறிய சூரூட்டுக் கதை தொழிற சாலனை சூமார் 20 பரூடன் இயங்கிவந்தது..... இதனை இங்கு ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால்... அந்த முதல் இனக் கலவரத்தில் எனது தந்தையார் உயிர் பிழைத்தாலும்... அவர் சூரூட்டு அனுப்பிவந்த அதனை இடங்களும்... அழிக்கப்பட்டதால்... அந்தச் சின்ன வயதிலேயே அதன் தாக்கத்தை உணரவும் நிரப்பந்தம் எனக்கு... ஏற்பட்டிருந்தது..... ம... இப்படியே ஆயுள் முழுக்க எழுந்த விடயம் உள்ளது..... ..விரிவெளி நிறுத்திக் கொள்கிறேன்...]

Giritharan Navaratnam: உங்களது மனத்ததைத் தொடும் கருத்துக்களாகக் குநன்றி. இவனை வெறும் கருத்துக்கள் மட்டுமல்ல, வரலாற்றின் ஆவணப்பதிவுகளும் தாம்.

ngiri2704@rogers.com